

La poalele unui Cireș

Flavius Laurian Duverna

La poalele unui Cireș

Pe-o creangă mică de cireș
O frunză verde în legănare,
Privesc l-a vântului suflare
Pe lângă o tufă de măceș,
Si-a ei poveste mișcătoare
M-a înduioșat răscolitoare.

Din primăvară,... a ocrotit
Un mugure care-a crescut
Și care-apoi și-a desfăcut
Petalele... -n alb strălucit
Ce între timp s-au dezlipit
Și-n valul de vânt au pierit.

Atunci când ele au zburat
La cea mai tainică adiere,
Frunza rămas-a de veghere
Când pala de vânt a suflat,
Ca un străjer în priveghere
Fremătând spre mângâiere.

Un buchet de cozi creșteau
Și-n orice coadă o cireașă
S-ajungă-n coacere la masă,
Când în final se despărțeau
Spre-a fi dusă -n altă casă
Pentru menirea cea aleasă.

Poate de-aceea-n legănare
Își plânge a ei singurătate
Neconținut și zi și noapte...
Pân-ce de-atâta fremătare
La fel cu greu s-o desparte
Încuviințând sfârșit la toate.

Aceasta pân-la-nmugurire
În prea frumoasa primăvară
Când din nou va crește iară
Sub a Domnului orânduire
Protejând roadele de vară -
Cu freamătul ce le-nconjoară

Flavius Laurian Duverna
24 iulie 2019